

умова досягнення педагогічної досконалості дає можливість молодим освітянам якнайшвидше адаптуватися в умовах сучасної школи, успішно розв'язувати складні завдання навчально-виховної роботи, коригувати її результати [1, с.7].

Незважаючи на значний інтерес науковців щодо питань готовності майбутнього педагога-музиканта до професійної діяльності, проблема психологічної готовності в контексті підготовки майбутнього фахівця з музичного мистецтва як у теоретичному, так і в практичному аспекті, залишається малодослідженою.

Отже, викладений матеріал дозволяє зробити наступні висновки. Педагогічна практика – особливий вид навчальної роботи, спрямований на формування у майбутнього вчителя основних професійних якостей у процесі педагогічної діяльності. Вона виступає важливою соціально-психологічною умовою та дієвим засобом фахової підготовки майбутніх освітян. Саме педагогічна практика вимагає від студентів усвідомлення сутності навчально-виховного процесу, його зв'язку із психічним розвитком дитини, високого рівня загальної психолого-педагогічної культури, знань спеціальних дисциплін, конкретних методичних технологій і методик пізнання особистості. Зважаючи на актуальність досліджуваної проблеми, подальші розвідки у даному напрямі будуть пов'язані з дослідженням можливостей мистецького освітнього простору щодо формування готовності майбутнього педагога-музиканта до професійної діяльності.

Література

1. Болгарський А. Г., Бодрова Т. О. Педагогічна практика у загальноосвітніх навчальних закладах з предмету «Музика»: [навч.-метод. посіб.] / А. Г. Болгарський, Т.О. Бодрова — Київ : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2008. — 130 с.

2. Глушко О. О. Суть психологічної готовності до професійної діяльності / О. О. Глушко // Вісник психології і соціальної педагогіки. [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://psyh.kiev.ua/nma-referats/fla-refers/referat-147/lang-2/referatpart-4/index.html>.

УДК 371.4"192/193"

С.Ю. ЧОВРІЙ, А.М. ШКЛЯНКА
Мукачівський державний університет

ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ АВГУСТИНА ВОЛОШИНА В 20 – 30-Х РОКАХ ХХ СТ.

Августина Волошина (1874-1945) в історичних розвідках представлено як громадсько-політичного, культурно-освітнього і церковно-релігійного діяча, вченого, журналіста і письменника, проте наш науковий інтерес викликає його діяльність на посаді директора Ужгородської греко-католицької півце-учительської семінарії. Саме за часів директорування А. Волошина (1917-1938 рр.) Ужгородська греко-католицька півце-учительська семінарія зазнала розквіту.

Згідно Сен-Жерменського (10 вересня 1919 року) та Тріанонського (4 червня 1920 року) мирних договорів Закарпаття (Підкарпатська Русь) було включено до складу новоствореної Чехословацької Республіки. Відповідно до

міжнародних законодавчих актів та Конституції Чехословаччини (29 лютого 1920 року) Підкарпатська Русь мала отримати широку автономію, але це на практиці залишилося невиконаним. На зламі 20 – 30-х років у Чехословацькій державі було здійснено шкільну реформу. Це поставило на порядок денний необхідність якісної підготовки педагогічних фахівців, як в Чехословаччині так і в Підкарпатській Русі у період суспільних трансформацій на початку ХХ століття. Для досягнення поставленої мети А. Волошин подбав про зміну якісного складу викладачів, що дало змогу значно підняти рівень викладання в Ужгородській греко-католицькій півце-учительській семінарії [1; 2].

Як директор семінарії, Августин Волошин добре розумів, що результативність навчально-виховного процесу визначає не тільки професорсько-викладацький склад, а й контингент слухачів. Був взятий курс на залучення до навчання дітей з родин селян, робітників, ремісників Верховини.

А. Волошин турбувався про зміцнення матеріально-технічної бази закладу. Протягом 20 – 30-х років у семінарії було створено ряд кабінетів, обладнання яких систематично поповнювалося. Велику роль у навчально-виховному процесі відіграла бібліотека. Аналіз фондів бібліотеки, зроблений зі щорічних звітів, свідчить, що кількість літератури систематично збільшувалася [2, с. 11].

Августин Волошин велику увагу приділяв удосконаленню навчального плану семінарії. За основу брали державний план, затверджений Міністерством освіти Чехословаччини в 1924 р. Відповідно до напрямку підготовки учительської семінарії вносилися певні зміни. Августин Волошин приділяв велику увагу не лише теоретичній підготовці, а й засвоєнню практичних навичок. Зростала кількість годин для практичних занять [1, с. 11].

Заняття в семінарії проводилися рідною мовою, угорську мову вивчали факультативно ті семінаристи, які мали бажання отримати право викладання в угорськомовних школах [1].

Крім фахової підготовки, Августин Волошин як директор семінарії і релігійний діяч звертав велику увагу на моральне виховання учнів. Для них проводилися заняття з історії релігії, катехісису та методики духовного виховання у школі. Дирекція семінарії дбала про те, щоб слухачі систематично відвідували церкву, брали активну участь у богослужіннях. Щодня вони мали змогу приходити до семінарської каплиці, не рідше одного разу в місяць сповідатися і причащатися [1, с. 8]. На думку Августина Волошина, міцні релігійні переконання вчителя були запорукою успіху морального і духовного виховання учнів.

У 30-тих роках щорічно семінарія приймала до 40 учнів. На чотирьох курсах навчалася біля 160 учнів [2, с. 23]. Оскільки в семінарії навчалася чимало дітей з Верховини, то для встигаючих встановлювалися пільги – за гуртожиток і харчування частково сплачувала держава [2, с. 29-31].

У семінарії велику увагу приділяли фізичному вихованню молоді. У навчальному закладі був обладнаний гімнастичний зал, спортивний майданчик на подвір'ї. Крім занять за розкладом, систематично проводилися масові заходи з різних видів спорту. Метою занять було не лише забезпечення країни

фізично здоровими учителями, а й підготовка організаторів масової спортивної роботи для народних шкіл [2, с. 16].

Для підготовки вчителів, для підвищення кваліфікації педагогічних кадрів велике значення мала наявність підручників із педагогіки. Поява підручників А. Волошина була значною подією в житті педагогічних навчальних закладів. У своїх підручниках А. Волошин спирався на досягнення світової педагогічної науки, впроваджував досвід учительських семінарій та кращих гімназій Підкарпатської Русі.

Таким чином, як директор Ужгородської греко-католицької півце-учительської семінарії Августин Волошин проявив свій педагогічний та організаторський талант, поєднав високу освіченість та гуманізм світогляду. Під його керівництвом навчальний заклад перетворився в осередок підготовки висококваліфікованих фахівців для шкіл Підкарпатської Русі. Основними чинниками цього були: підбір кваліфікованого викладацького колективу; вдосконалення навчальних планів; зміцнення матеріально-технічної бази навчального закладу; зміна контингенту учнів семінарії, серед яких стали переважати вихідці з сімей селян, ремісників, робітників; написання та видання підручників; посилення впливу національних культурно-освітніх товариств та церкви.

Література

1. Výroční zpráva Řecko-Kat. Učitelského Ústavu v Užhorodě za školní rok 1931-1932 (od zakl. CXXXVIII-Y.). Друкарня оо. Василян в Ужгороді, 1932. – 26 с.

2. Výroční zpráva Řecko-Katolického Pévecko-učitelského Ústavu v Užhorodě za školní rok 1936-37. (od zakladu CXLIII-Y.). Друкарня «Викторія» в Ужгороді, 1937. – 31 с.

УДК 371.124: 78: 371.13

А.К.ШЕРЕШ

Мукачівський державний університет

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПЕДАГОГА-ПІАНІСТА

Педагогічна майстерність – це один з найважливіших елементів педагогічної культури викладача фортепіано. Від рівня його розвитку багато в чому залежить успішність вирішення завдань музично-педагогічного процесу у вищому навчальному закладі, ефективність підготовки майбутніх фахівців у галузі культури і мистецтва, формування в них наукового світогляду, високих патріотичних, професійних та психолого-педагогічних якостей [1].

Здійснений аналіз психолого-педагогічних досліджень показує, що найбільш важливими педагогічними якостями викладача вищого навчального закладу як майстра навчання гри на фортепіано є: педагогічна спостережливість, педагогічна уява, педагогічне мислення, особливі якості мовлення, вимогливість, педагогічний такт, специфічні якості, що є елементами педагогічної техніки [3, с.203].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>